

П'єсу було створено в рамках Лабораторії драматургії Національної спілки театральних діячів України

Ігор Білиць

Їжачок-ніндзя

Їжачок – який би хотів стати ніндзею

Бабко Їжак

Мати Їжачиха

Миша – польова миша

Черепаха

Заєць

Білка

Лис

Галявина

Миша. Хіііія!

Влітає звідкись та розмахує в різні боки лапками, супроводжує характерними вигуками...

Миша. Потрібно більше тренуватися.

*Затихає в незрозумілій позі на одній лапі, намагається втримати баланс.
Завмирає.*

З'являється Їжачок. Дивується і тихенько підходить до Миші, боїться розбудити.

Їжачок. Хрю. Ой!

Миша з різким вигуком б'є Їжачка в ніс.

Їжачок. Ти шо?!

Миша. Не шо, а що! Не підкрадайся коли я намагаюсь бути непомітним. Ясно!
(замахується).

Їжачок. Непомітним!? Ти так кричав, що я злякався. Думав когось тут ріжуть.

Їжачок кривляє і верещить як Миша.

Їжачок. Ось так!

Миша. Я тебе зара... *(біжить за Їжачком, наздоганяє)*.
Їжачок. Аааа! Відчепись, лапу зламаєш!
Миша. Ти відчипись, не даєш мені нормально тренуватися.
Їжачок. А що ти тренуєш? На Голосі країни хочеш вступити. *(знову дразнить вигуками, які чув щойно)*
Миша. Я тебе зараз нунчаками трісну, хочеш?
Їжачок. Та чого ти! Не махай ти ціми палицями.
Миша. Це мені батько подарував. *(махає нунчаками)* Я ніндзя.
Їжачок. Ніздря?
Миша. Ніндзя - це справжній воїн. Це капець як круто. Хто ніндзя, той куртий. Ясно. Їх всі бояться і поважають.
Їжачок. А дай мені нуняки.
Миша. Нунчаки
Їжачок. Нуначаакі
Миша. Ой, на.

*Їжачок крутить нунчаками, випускає їх з рук вони летять за сцену.
Чутно вигук "Ай!"*

Заходить Батько Їжак з чашкою чаю в руках, на шиї висять нунчаки.

Батько Їжак. Що це?
Їжачок. Нунаачки
Миша. Бувай, а їх собі залиш. *(тікає)*
Батько Їжак. Знову ти водишся з цими голоспинними! Ми їжаки ОСОБЛИВІ, ми не якісь сірі миші...
Їжачок. Тату, але ти ...
Батько Їжак. Зі мною будь-ласка залишайся на "Ви", як і з усім старшими їжаками. З жабами "тИкай" скільки завгодно.
Їжачок. Вибач..те
Батько Їжак. Справжні їжаки тримаються на одинці, ні з ким не спілкуються, якщо хтось наближається, ми розвертаємося спиною. Ми маємо лякати! Нас мають боятися.
Їжачок. Але Миша - мій друг.
Батько Їжак. Так і знав, що ти не справжній їжак. Потрібно бути суворим, тоді тебе будуть поважати.
Мати Їжачиха. Що сталося? Чого скрізь калюжі чаю?
Батько Їжак. Це твоє виховання, куди дивишся?
Мати Їжачиха. Що ти вже наробив?
Їжачок. Нічого... *(стримує сльози, намагається обійняти)*
Мати Їжачиха. Ти що! Їжаки не обнімаються! Ти не заслужив.
Їжачок. Ох.
Мати Їжачиха. Веди себе порядно, будь суворим, щоб всі тебе боялись.

Їжачок. Добре...

Їжачок залишається один. От-от буде плакати.

Миша. Хочеш стрибунця пожувати?

Їжачок. Бє!

Миша. Носа підніми і не сьорбай.

Їжачок. Я не сьорбав...

Миша. А соплі у кого текли?

Їжачок. Не текли!

Миша. Так от же.

Їжачок. Немає!

Миша. Добре.

Їжачок. Стій! А правда ніндзь всі поважають?

Миша. І бояться.

Їжачок. О! Бояться, це те що потрібно.

Миша. Але бути ніндзею не легко, потрібно знати купу приколів.

Їжачок. Яких?

Миша. Ну там, знаєш... Ходити по воді, бігати з такою швидкістю, що ніхто навіть не бачить, як ти біжиш, і ще, там, ну, літати... Кожний ніндзя особливий.

Їжачок. ОСОБЛИВИЙ?! Навчи мене бути ніндзею.

Миша. Ні, я ніндзя одинак, самоучка. Всі нінзді тримаються наодинці.

Їжачок. На одинці – це те, що мені потрібно. Як же навчитися бути ніндзею?

Миша. Знайди собі вчителя, я чув у них так заведено.

Їжачок. А де їх шукати?

Миша. Що ти мене розпитуєш і розпитуєш, я не знаю. Піди до черепахи, вони мабуть все знають. Чув “черепашки ніндзя”?

Їжачок. Ні.

Миша. Ой, що з тебе взяти. Правду твій батько сказав.

Їжачок. Ти чув?!

Миша. Весь ліс і галявина чули, що ти невдаха. Бувай, в мене справи!

Їжачок. Які? Ти ж польова миша.

Миша. Ми з батьком йдемо зерно збирати!

Їжачок. А можна мені з вами?

Миша. Ні, звичайно, ти в ніяку нірку не влізеш. Пуфф! (*показує об'єм Їжачка*)

Миша йде, Їжачок залишається один.

Їжачок.

Нічого я не вмію,
Усього я боюся,
Я зранку до ночі

зі страхом борюся.

У кого дізнатись про ніндзя-секрети?
А може наважусь піти в очерети?

Гукну черепаху, що плаває там,
І стану героєм, трам-тара-рам!
(і стану героєм, ніндзе-їжаком!)

Їжачок вилазить на "камінець" посеред очеретів.

- Їжачок (*тихенько, потім голосніше*). Черепахо! Черепахо! Черепахооо!
- Черепаха. А стукати не вчили?
- Їжачок. Препрошую?
- Черепаха. І друге, злісь з даху.
- Їжачок. Ой, це ти, ой, ви Черепахо. Доброго дня!
- Черепаха. Третє і останнє, коли ведуть розмову, то розмовляють не з хвостом, а дивляться в очі.
- Їжачок. А, точно. Я хочу бути ніндзею.
- Черепаха. А я хочу, що би за мною не ходив скрізь?
- Їжачок. Ми ж стоїмо на місці... Я хотів запитати, чи можете ви мене навчити бути ніндзею?
- Черепаха. Ким?
- Їжачок. Навчіть мене по воді ходити.
- Черепаха. Я тільки під водою ходжу.
- Їжачок. Добре, потрібно з чогось починати, добре!
- Черепаха. А де твій панцир?
- Їжачок. В мене немає.
- Черепаха. А голову ти куди втягуєш?
- Їжачок. (намагається втягнути хоть-кудись голову) Поки не виходить.
- Черепаха. Що з тебе взяти, якщо ти голову навіть не вмієш втягувати?
- Їжачок. Будь-ласка, мені дуже потрібно.
- Черепаха. Я з тобою вже купу часу втратила. Добре, йди за мною.

Їжачок йде за черепахою. Заходить по коліна.

Їжачок. Ще йти? Агов!

Заходить глибше.

Їжачок. Мені здається я зрозумів як ходити під водою... Давайте наступне завдання. Мовчить... Йду далі.

Заходить глибше.

Їжачок. Я не боюся, мені не страшно, я стану ніндзею... буль-буль-буль.

Зникає під водою. Через мить черепаха піднімає Їжачка на своєму панцері над водою. Їжачок лежить непритомний.

Черепаха. В тебе не всі вдома?

Їжак. Не всі. Мати і батько вдома, я відійшов.

Черепаха. Їжаки так не роблять.

Їжачок. Я маю стати ніндзею... вони ходять по воді, швидко бігають і ...

Черепаха. То тобі до Зайця. Він бігає найшвидше з усіх в лісі.

Їжачок. Дякую, а можете мене до берегу підвести?

Черепаха. Це хвіст.

Їжачок. Перепрошую.

Їжачок злазить з черепахи. Стоїть ледь живий.

Їжачок.

*Нічого не навчився і ледве не втопився!
За хвіст черепахи я вчасно вхопився.*

*Але, я стану ніндзею, лиш зайця віднайду
І лісом, полем, лугом я весело бреду.*

*Ніхто мене не спинить, зі шляху не зіб'є,
Бо мрія велетенська в моєму серцю є!
Є-є, є-є!*

Їжачок в траві поля.

Їжачок. Е! Ау! Заєць! Ти тут? Я же його тут шукати? Зайчик? Дети ти? Зайчик. А в мене морква є!

Звідкись дуже швидко з'являється Заєць

Заєць. Де?

Їжачок. А!

Заєць. Морква?

Їжачок. Як ти так... в мене... серце ледь не стало.

Заєць. Немає? То я побіг!

Їжачок. ААА!

Заєць. А чого ти так кричиш?
Їжачок. А як ще тебе зупинити?
Заєць. Я не стою на місці, я поспішаю.
Їжачок. Куди?
Заєць. Сам не знаю.

Заєць біжить їжачок хапається за його хвіст в останню мить.

Їжачок. ААА! Заєць зупинись!

Заєць різко зупиняється і Їжачок летить в кущі.

Їжачок. Почекай! Навчи мене швидко бігати. Як ти так робиш?
Заєць. Просто!
Їжачок. Ага, це зрозуміло. Я хочу стати...

Заєць побіг.

Їжачок. ... ніндзю! Добре я зараз тебе дожену.

*Починає бігти, але маленькими ніжками важко так швидко перебирати.
Заєць пробігає кілька біля Їжачка, той намагається, щось сказати.*

Їжачок. Я швидко...

Заєць пробіг

Їжачок. Зараз тебе дожену...

Заєць пробіг

Їжачок. І я, тобі покажу...

Заєць пробіг

Через деякий час Їжачок ледь переводить подих.

Заєць. Що ти сказав?

Їжачок. Як мені навчитися так швидко бігати?

Заєць. Потрібно мати великі вуха, щоб боятися.

Їжачок. Кого?

Заєць. Лиса, наприклад. Хто боїться, той бігає. Чим більше боїшся, тим скоріше бігаєш. Де твої вуха?

Їжачок. Ось!

Заєць. З такими вухами швидко не побіжиш.

Заєць зникає. Їжак біжить, але швидко зупиняється.

Їжачок. Шшшш... Фффф... Хуууу... Ссстій, та ну тебе. Все.

*Залишився ні з чим я,
Кінець мого життя.
Не стати мені ніндзєю,
Немає вороття.*

*Залишуся у лісі,
Віддамся самоті.
Додому не вернуся.
Я щезну на віки.*

*Батьки хай не шукають,
Сусіди не гукають.
Із лісу я не вийду.
Ви навіть не просіть!*

На голову Їжачка падає горішок.

Їжачок. Що це?

Падає ще один горішок.

Їжачок. Та перестаньте! Хто це зробив? Я зараз сам кину.

Бере в лапки горішок. З дерева злазить білочка.

Білочка. Дякую! А ще можете подати другий.

Їжачок. Що? Та в мене ось гулька, через ці горішки.

Білочка. Добре.

*Зникає, потім знову злазить, швидко бере горішок і залазить на дерево. Їжачок
слідкує за білкою. Бачить як вона стрибає між гілками.*

Їжачок. Що? Як? Як ти це робиш?! Агов, ти - летюча білка! Навчи мене. Глуха чи що?

Білочка. Чого ти так кричиш? Ти що один в лісі?

Білка швидко переміщується по дереву.

Їжачок. Почекай, ти можеш не так швидко рухатись? Я хочу... Почекай! Я хочу бути ніндзею, і мені потрібно літати, там, по деревам лазити. В мене крутиться голова вже.

Білочка. То лізь за мною.

Їжачок. Так просто? Лізь і все? А як?

Білочка. Покажи кігті.

Їжачок. Ось.

Білочка. А вушка?

Їжачок. Чого ви до тих вух причепилися. Ось тут вони.

Білочка. Добре. А де твій хвіст?

Їжачок. Я не хочу показувати хвоста. Це нечемно... Добре...

Білочка. Не бачу. Де твій пухнастий хвіст?

Їжачок. А без хвоста ніяк?

Білочка. Незнаю.

Їжачок. А чого питаєш?

Білочка. Що?

Їжачок. Добре. Що далі?

Білочка. Лізь за мною. Ось так.

Їжачок хапається за дерево, але не рухається з місця. Потім підстрибує. Підстрибує мілкими стрибками, бо має короткі лапки.

Білочка. А вище можеш?

Їжачок. Я стараюся. Зараз.

Їжачок бере розгін, ледь відривається від землі і з усієї сили б'ється об стовбур дерева. Сипляться горішки і сама білочка.

Білочка. Не так...

Їжачок. Ох. Де я?

Білочка забирає кілька горішків. Зникає, потім з'являється.

Білочка. Бувай. Спробуй на інше дерево залізти. Бувай.

Їжачок. Нічого я не буду робити... Навіть до кінця не дослухала. Чого може така навчити?

*Нікчема я маленький,
я - просто їжачок,
Відділений від світу,
я сотнею шпичок.*

Не бути мені ніндзею,

*хоч як ти не крути.
Помру собі тихесенько,
отут від самоти.*

*Нікому не потрібний,
який із мене хист?
Засохну на пеньку я,
як цей дубовий лист!*

Миша. Ааааа! Рятуйте!

Забігає Миша, за ним влітає голодний лис. Миша намагається втекти, лис перегороджує шлях. Кидається на Миша, в цей момент їжачок стрімголов теж кидається до Миши. Обіймає його. Лис колеться об голки їжачка, несамовито кричить і зникає в густій траві.

Миша. Ти мене врятував! Ого! Твої обійми врятували мені життя. Чули, агов, всі йдіть сюди мене врятував їжачок.

Білочка. Я бачила, як ти кинувся, щоб врятувати свого друга. Ти такий сміливий. Дай я тебе обійму.

Миша. Я теж хочу. *(колеться об їжачка)*. Ай! Ні, почекаю своєї черги.

Заєць. Я як побачив лиса, то втік на іншу сторону галявини...

Миша. Не дивно.

Заєць. Подумав, що ти, Миша, пропав вже.

Миша. Ага, дякую.

Заєць. Але коли почув, як кричить лис, то так зрадив.

Миша. Ясно.

Заєць. Ось, прибіг подивитися. Так! Їжачі обійми дійсно рятують.

Забігають батьки їжачка

Батько їжак. Куди ти подівся?

Мати їжачиха. Ми весь ліс обігали.

їжачок. Вибачте... Я більше так...

Батько їжак. Ти мій герой! Я так тобою горджуся.

Мати їжачиха. Я теж! Ти такий сміливий.

Обіймають по черзі сина.

Білочка.

Ніхто не міг подумати,

що біля нас герой.

Миша.
А, став на захист друга,
Їжак маленький той.

Заєць.
Він не боїться труднощів,
Хоч їх постійно мав,

Батько Їжак.
Від труднощів усяких,
Лише сильнішим став.

Мати Їжачиха.
Сміливістю своєю
Він здивував весь ліс.

Всі.
Яке велике щастя,
Що він між нами ріс!

Їжачок.
Як бути супер-ніндзею,
я так і не пізнав,
Але знайшов щось більше –
я друга обійняв!

Обійми - все ж врятують світ,
Частіше їх робіть!

Заповозає Черепаха.

Черепаха. Лала-лала-лала-лала! А куди всі пішли?

Кінець

І.Білиць
0931512220
ibilyts@gmail.com
2019

Якщо вас зацікавила ця п'еса, просимо перед постановкою узгодити питання авторських прав з автором.